

[Chr. Nielsen.]

slører man, at krig er en mere end brutal nedslagning af mennesker og samtidig medfører fantastiske ødelæggelser. På mange områder er den menneskelige videnskab nået langt frem, men på eet afgørende område, nemlig med hensyn til klarlægningen af krigens baggrund og årsager, er den officielle borgerlige videnskabs manglende evne eller vilje til at klargøre problemerne stadig iøjnefaldende. I stedet for at blotte drivkræfterne bag krigen tyer man til maskering og bedrag. Længere er vi ikke nået indenfor den borgerlige samfundsvidenskabs rammer, og længere vil vi næppe heller nå, så længe kapitalismen fortsat består. De brede massers vildførelse eller uvidenhed på dette afgørende område er nemlig blevet en livsbetingelse for hele den moderne kapitalismes fortsatte eksistens. Bag vor tidsalders imperialistiske krige ligger imidlertid en tilbagevendende lovmæssig proces, som de såkaldte ideologier og modsætninger af national og race-mæssig art ikke giver forklaringen på, men højst yder camouflager for krigen. Mest forståelige bliver problemerne, når man opmærksomt ser på nogle af de typiske begivenheder, der altid foregår bag krigen, men som hemmeligholdes eller tilsløres med stor omhu af de herskende lag i de kapitalistiske dele af verden. Her finder vi transaktionerne og sammenspillet mellem de store internationale truste og karteller, der på tværs af alle landegrænser direkte arbejder ud fra den opfattelse, at krig er en kolossalt indbringende forretning. Således har det været i mange, mange år, således er det stadigvæk, og det var derfor ingen tilfældighed, at USA efter den sidste krig placerede folk i Vesttyskland, som direkte var udpeget af den amerikanske finanskapital, mænd, der tidligere havde plejet de mest intime forretningsforbindelser med mændene bag den tyske oprustning under nazismen, og som nu broderligt blev taget i favn igen af de amerikanske finansfolk, placeret og rykket frem i fremtrædende stillinger. Endelig er vi nu nået dertil, at selv kanonkongen Krupp også tages til nåde.

Ingen vil krig i den vestlige verden, ynder man at fortælle os. Vi tror ikke herpå. Vi har oplevet, at pengemagten, den som afdøde professor Birck så rigtigt har betegnet som den stærkeste samfundsmagt, gerne ser krigen og vil krigen, fordi det fylder i tegnebogen. Disse krigens købmænd er altid på færde, og det er dem, der skaber spændingen i verden, men lige så sikkert er

det også, at menneskehedens store flertal kun høster død og lemlestelse, nød og elendighed af en politik, der tilrettelægges af mænd, der ser krigen som et håndværk og som en indbringende forretning. Også det danske folk er udset til den skæbne at skulle være kanonføde for krigens købmænd. Derfor må vi vende os mod en politik, der rækker hånd til disse menneskehedens fjender, derfor må vi vende os mod det forslag til beslutning, der her foreligger, og som er en detail, men en ikke uvæsentlig detail i en politik, der kan gøre krigen til en realitet.

Grete Mølbak Frederiksen: Modsat den sidste ærede taler har jeg den opfattelse, at det forslag til rigsdagsbeslutning, som foreligger her, er en naturlig følge af vort medlemsskab af Atlantpagten, men spørgsmålet om Vesttysklands deltagelse i forsvaret har i hvert fald for mig rejst et særligt problem, der angår den del af Vesttyskland, der indtil 1864 var dansk, og den dansksindede befolkning, der i dag bor i Sydslesvig.

I det foreliggende forslag til beslutning står der, at vesttyske styrker skal deltage i Vesteuropas forsvar. Der er endnu ikke truffet en endelig aftale med Vesttyskland om, hvorledes det skal ske, men der står i bemærkningerne til forslaget, at det nordatlantiske råd ved mødet i Bruxelles den 18. og 19. december 1950 enedes om et grundlag, hvorpå disse forhandlinger skal føres. Hvad grundlaget er, får vi ikke noget at vide om. I den betænkning, der er afgivet i det andet høje ting angående den rigsdagsbeslutning, som foreligger her, gives der udtryk for de betænkeligheder, vi som danske må være ved at gå ind for en sådan vesttysk bevæbning; der gives også udtryk for, at når man gør det, så er det, fordi man mener, at man derved tjener helheden bedst og sikrer Danmark bedst.

Både den højtærede forsvarsminister og andre har givet tydeligt udtryk for, at Tyskland ikke må genopstå som militærstat. Vi må håbe, at det slår til, men der skete jo det efter den første verdenskrig, at Tyskland trods nedrustning efter Versaillesfreden alligevel først i 1930'erne viste sig at være det mæske mest uniformerede og militariserede land i Europa. Hvis Vesttysklands deltagelse i Vesteuropas forsvar en dag giver sig det udslag, at der ønskes indført almindelig værnepligt, har vi så nogen mulighed for at gøre opmærksom på, at den dansksindede folkegruppe i Sydslesvig kan blive stillet overfor et alvorligt spørgsmål, sindelags- og samvittighedsmæssigt?